

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συντάττειται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν ὄργανον, ἀληθεὶς παρασχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ἀπερσεύσας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ὀρεστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ	
Ἐσωτερικὸς	Ἐξωτερικὸς
Ἔτησις 30. 10 —	Ἔτησις 40. 20 — 12. 50
Ἑξαμηνίος 5. 50	Ἑξαμηνίος 6. 50
Τεταμηνίος 3. —	Τεταμηνίος 3. 50

Ἄι συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΑΡΥΤΗΣ· ΒΕΛΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΟΥ

Ἐσωτερικῶς. λεπ. 20. Ἐξωτερικῶς. λεπ. 25.

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου πωλῶνται ἕκαστον λεπτὰ 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἐφραϊμίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β' — Τόμος 25ος — Ἐν Ἀθήναις, 10 Φεβρουαρίου 1918 — Ἔτος 40όν. — Ἀριθ. 11

Ἡ Μυστηριώδης Νησοῦς

(Μυστηριώδημα ὑπὸ ἸΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ)

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'. (Συνέχεια)

— Εὐχαριστῶ πολὺ, κύριε! ἀποκρίθηκε ὁ ἀγνωστος κί' ἔφυγε.

Ὁ μηχανικός ἐπανερέωσε ἀμέσως τοὺς συντρόφους του τὴν πρότασι τοῦ ἀγνωστού καὶ τότε ἀποφάσισαν νὰ κτίσουν στὴ στάνη ἓνα ξύλινο σπίτι, ὅσο τὸ δυνατό πικρὸ ἀνετό.

Τὴν ἴδιαν ἡμέραν πῆγαν ἐκεῖ μὲ τὰ ἐργαλεῖά τους καί, πρὶν τελειώσῃ ἡ ἐβδομάδα, τὸ σπιτάκι ἦταν ἑτοιμὸ νὰ δεχθῆ τὸν κάτοικόν του. Τὸ εἶχαν κάμῃ ὡς εἴκοσι πόδια ψηλότερον ἀπὸ τοὺς σταύλους, κί' ἔτσι ἦταν πικρὸ εὐκόλο νὰ ἐπιβλέπῃ κανεὶς τὸ κἀπῶδι, ποῦ ἀριθμοῦσε τώρα ἐπάνω ἀπὸ ὀγδόντα κεφάλια. Κατασκευάσθησαν ἐπίσης τάπαραιτήτα ἐπιπλά, — κρεβάτι, τραπέζι, ἀρμυρὶ, πάγκος, — καὶ κουβαλήθησαν στὴ στάνη μερικὰ ὄπλα κί' ἐργαλεῖα.

Ἐν τῷ μεταξῷ, ὁ ἀγνωστος ἐργάζετο ἀκόμα στ' ὄροπέδιο, ὅπου, χάρις ἑς αὐτόν, ὅλα τὰ χωράφια ἦταν ὀργωμένα κί' ἑτοιμα νὰ σπαρθοῦν μὲ τὴν ὥραν τους. Στῆς 20 Δεκεμβρίου, ἐτελείωσαν ἡ ἐγκαταστάσεις στὴ στάνη. Ὁ μηχανικός ἀνήγγειλε τότε στὸν ἀγνωστο, ὅτι τὸ σπίτι του ἦταν ἑτοιμὸ γὰ τὸν δεχθῆ κί' αὐτὸς ἀποκρίθηκε, ὅτι θὰ πῆγαινε τὸ ἴδιον βράδυ.

— Ποῖος τῆ χάρι του! ἔλεγε ὁ Πέγκροφ τοὺς συντρόφους τοῦ τοῦ κάναμε μίαν ἑσπέρην πρῶτης τάξεως!

Τὸ βράδυ ἐκεῖνο, ἐνῶ ἦτανε ὄλοι μαζεμένοι στὴ μεγάλη σάλα τοῦ Γρανιτινοῦ Παλατιοῦ καὶ συνωμιλοῦσαν, ἀκούσθηκε στὴν πόρτα ἓνας κτύπος ἐλαφρῆς. Κί' ἀμέσως σχεδὸν μπῆκε ὁ ἀγνωστος καί, χωρὶς κανένα προειμίον, εἶπε:

— Κύριοι, πρὶν φύγω ἀπὸ ὄω, καλὸ εἶνε νὰ μάθετε τὴν ἱστορίαν μου. Ἐλ' σὰς τὴν διηγηθῶ.

Ὁ μηχανικός, ποῦ αὐτὰ τὰ λόγια τοῦ ἐκαμαν μεγάλη ἐντύπωσι, σηκώθηκε ζωηρά.

— Μὰ, φίλε μου, εἶπε, ἐμεῖς δὲν σοῦ ζητήσαμε τίποτα! Εἶνε δικαίωμά σου νὰ σιωπᾷς...

- Εἶνε χρέος μου νὰ μιλήσω!
- Κάθῃσε λοιπόν.
- Ὅχι, θὰ μείνω ὄρθιος.
- Ὅπως θέλεις! σὰ ἀκούθῃμε.

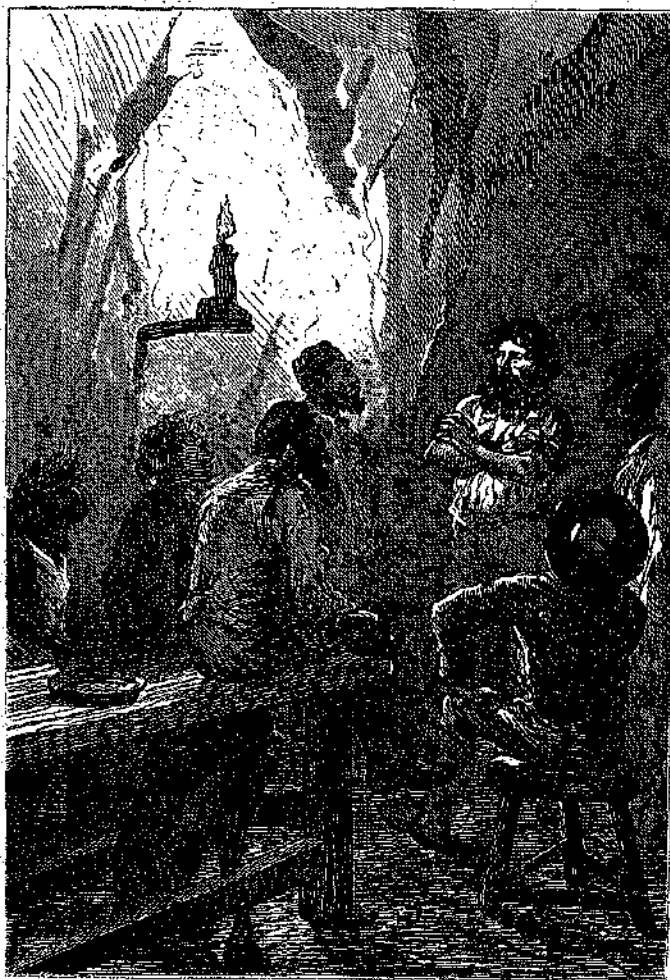
Ὁ ἀγνωστος στάθηκε σὲ μίαν γωνίαν, ὅπου δὲν ἔπερτε πολὺ φῶς, κί' ἀπὸ κεῖ, ξεσκούφωτος, μὲ τὰ χεῖρια σταυρωμένα στὸ στήθος, μὲ φωνὴν ὑπόκωφον, σὺν ἀνθρώπου ποῦ βιάζει τὸν ἑαυτὸ του νὰ μιλῇ, ἔκαμε στοὺς ἀποίκους τὴν ἐπομένη διήγησι:

«Στῆς 20 Δεκεμβρίου τοῦ 1854, ἓνα θαλαμηγὸ βαπτρὶ, ὁ Δούγκαν τοῦ Ἄρθου Γκλήναρβαν, ἀπὸ τῆ Σκωτίας, ἀγκυροβόλησε στὸ ἀκρωτήρι Μπερνούγι, στὴ δυτικὴ ἀκτὴ τῆς Αὐστραλίας, στὸ ὕψος τοῦ 37ου παραλλήλου. Μῆσα στὸ γιὰτ αὐτὸ ἦταν ὁ Ἄρθου, ἡ γυναῖκά του, ἓνας ἀγγλὸς ταγματάρχης, ἓνας γάλλος γεωγράφος, ἓνα κορίτσι κί' ἓν ἀγόρι.

«Τὸ κορίτσι καὶ τὸ ἀγόρι ἦταν παιδιὰ τοῦ πλοιάρχου Γραντ, ποῦ τὸ πλοῖόν του, ἡ Βρετανία, εἶχε χαθῆ ἀτυχευμένον ἓνα χρόνον προητέρω. Τὸν Δούγκαν ἐκυβερνοῦσε ὁ πλοίαρχος Τζῶν Μάργιλες κί' εἶχε πλήρωμα ἀπὸ δεκαπέντε.

«Νὰ σὰς πῶ τώρα, γιὰτὶ τὸ θαλαμηγὸ αὐτὸ βρισκουνταν, τὸν καιρὸ ἐκεῖνο, στῆς ἀκτὴς τῆς Αὐστραλίας.

«Ἐξῆ μῆνες προητέρω, μίαν μοσιλλία, ποῦ εἶχε μῆσα ἓνα χαρτί, γραμμῆνο ἀγγλικὰ, γαλλικὰ καὶ γερμανικὰ, βρέ-

Ἐξεσκούφωτος, μὲ τὰ χεῖρια σταυρωμένα... (Σελ. 35, στ. γ')

θηκε στη θάλασσα της Ιρλανδίας και ψαρεύτηκε από τον Δούγκαν. Το χαρτί εκείνο έγραφε, ότι ζούσαν ακόμα τρεις από το πλήρωμα της Βρετανίας, δηλαδή ο πλοίαρχος Γραντ και δυο από τους δικούς του, κι ότι είχαν βρή καταφύγιο σε κάποια γή, που το πλάτος της εδιαβάζονταν στο χαρτί καθαρά, αλλά το μήκος της, σβυσμένο από την υγρασία, δεν μπορούσε κανένας να το διαβάσει.

«Το πλάτος που σας λέω, ήταν 37°11 βόρειο. Αν ακολουθούσε λοιπόν κανένας όλον αυτόν τον τριακοντό έβδομο παράλληλο, σε στερεές και θέλασες, ήταν βέβαια πως ότι, και χωρίς να ξέρη το μήκος, θάρθανε στη χώρα, όπου εύρισκετο ο πλοίαρχος Γραντ και οι δυο του σύντροφοι.

«Επειδή το άγγλικό Ναυαρχείο εδίεταζε να επιχειρήσει τέτοια έρευνα, ο λόρδος Γκλήναρβαν αποφάσισε να κάμνη τα πάντα για να βρη τους ναυαγούς. Συνεννόηθηκε τότε με τα παιδιά, τη Μαίρη και τον Ροβέρτο Γραντ κι άρμάτωσε τον Δούγκαν να γιά το πιο μακρινό ταξίδι.

Η οικογένεια του λόρδου, καθώς και τα παιδιά του πλοίαρχου, θέλησαν νακολουθήσουν κι ο Δούγκαν, ξεκινώντας από τη Γλασκώδη, πράξησε προς τον Ατλαντικό, πέρασε τον Μαγελλάνειο Πορθμό, μπήκε στον Ειρηνικό κι έφθασε ως την Παταγονία, όπου, κατά μια εξήγησι του χαρτιού της μπουτίλλιας, ο πλοίαρχος Γραντ μπορούσε να ήταν κι εκεί αιχμάλω των Ιθαγενών.

«Τό γιωτ έβγαλε τους επιβάτες του στη δυτική ακτή της Παταγονίας κι έπήγε να τους περιμένη στην ανατολική, στο ακρωτήρι Κορριεντές.

«Ο λόρδος Γκλήναρβαν πέρασε όλη την Παταγονία, ακολουθώντας πάντα τον 37° παράλληλο και, επειδή δεν βρήκε ούτε ίχνος του πλοίαρχου Γραντ, ξαναμπήκε στο γιωτ, στις 13 Νοεμβρίου, για να εξακολουθήσει την έρευνά του στον Ωκεανό.

«Αφού επισκέφθηκε, χωρίς κανέν αποτέλεσμα, τα νησιά Τρισταν Δακούνα και Αμπερτανταμ, που ήταν στο δρόμο του, ο Δούγκαν έφθασε, καθώς σας είπα, στο ακρωτήρι Μπερνούγι, της Αυστραλίας, στις 20 Δεκεμβρίου 1854. Ο σκοπός του λόρδου ήταν να διασχίση και την Αυστραλία, όπως την Αμερική, και βγήκε έξω. Εκεί, λίγα μίλλια από το ακρωτάλι, ήταν το κτήμα κάποιου Ιρλανδού, που έφιλοξένησε τους ταξιδιώτες. Ο λόρδος Γκλήναρβαν του είπε για ποιο λόγο, έκανε το μεγάλο εκείνο ταξίδι και τον ρώτησε αν έτυχε να μάθη ποτέ, ότι ένα άγγλικό τρικάρταρο, ή Βρετανία, είχε ναυαγήσει προ δύο ετών στα δυτικά της Αυστραλίας.

«Ο Ιρλανδός δεν είχε ακούση τέτοιο πράγμα, αλλά, προς μεγάλη έκπληξι όλων, κάποιος από τους υπηρέτες του Ιρλανδού πετάχθηκε κι είπε:

«—Μυλόρδε, δόξασε κι ευχαρίστησε

τον Θεό! Αν ο πλοίαρχος Γραντ είνε ακόμα ζωντανός, ζή εδω, στην Αυστραλία! — Ποιός είσαι σύ; τον ρώτησε ο λόρδος Γκλήναρβαν.

«— Σκωτσέζος σαν και σας, μυλόρδε, αποκρίθηκε ο υπηρέτης κι είμαι ένας από τους συντρόφους του πλοίαρχου Γραντ, ένας από τους ναυαγούς της Βρετανίας.

«Ο άνθρωπος εκείνος ονομάζετο Αύρτων. Ήταν, πραγματικώς, ο λοστρόμος της Βρετανίας, όπως μαρτυρούσαν τα χαρτιά του. Αλλά, καθώς χωρίσθηκε από τον καπετάνιο του, την στιγμή που τσακίζονταν το καράβι της ξέρες, ενόμιζε ως την ημέρα εκείνη, ότι ο Γραντ είχε χαθή μ' όλο του το πλήρωμα κι ότι μόνον αυτός, ο Αύρτων, είχε γλυτώση από τη Βρετανία.

«— Όμως, πρόσθεσε, ή Βρετανία δεν έχαθηκε στη δυτική, παρα στην ανατολική ακτή της Αυστραλίας. Ωστε αν ο πλοίαρχος Γραντ ζή ακόμα, όπως δείχνει το χαρτί που φαρμάτα στη θάλασσα, θα είνε αιχμάλωτος των Ιθαγενών και πρέπει να πάτε από άλλο μέρος, για να τον βρήτε.

«Ο Αύρτων τα είπε όλ' αυτά με καθαρή φωνή και με σταθερό βλέμμα. Κανένας δεν μπορούσε ναμφιβάλλη για την αλήθεια των λόγων του. Αλλά κι ο Ιρλανδός, που τον είχε στην υπηρσία του ένα χρόνο, τον έούσταινε για τιμιώτατο άνθρωπο. Έτσι ο λόρδος Γκλήναρβαν τον έπίστεψε και δεν εδίετασε πια ούτε στιγμή να διασχίση την Αυστραλία, ακολουθώντας τον 38° παράλληλο. Ο πλοίαρχος Μάγκλες, ο λόρδος κι ή λαίδη Γκλήναρβαν, τα δυο παιδιά, ο ταγματάρχης, ο Γάλλος και μερικοί ναύτες θαποτελούσαν το καράβι, με τον Αύρτων για οδηγό, ενώ ο Δούγκαν, που θα τον κυβερνούσε τώρα ο υποπλοίαρχος Τομ. Άουστιν, θα πήγαινε στη Μελβούρνη, να περιμένη της διαταγής του λόρδου.

«Ξεκίνησαν στις 23 Δεκεμβρίου 1854. «Πρέπει να σας πω από τώρα, ότι ο Αύρτων αυτός ήταν ένας παληάνθρωπος, ένας κακούργος. Αλήθεια, έκαμε λοστρόμος στη Βρετανία, αλλά, από έχθρα προς τον καπετάνιο του, έπροσπάθησε να παρασύρη το πλήρωμα σε στάσι και να πάρη το καράβι αυτός. Για τούτο ο πλοίαρχος Γραντ, στις 8 Απριλίου 1852, τον έβγαλε στη δυτική ακτή της Αυστραλίας και τον άπαράτησε, κει, — που ήταν ή δικαία του τιμωρία.

«Έτσι, ο παληάνθρωπος αυτός δεν ήξερε τίποτα για το ναυάγιο της Βρετανίας, το έμαθε μόνο από την διήγησι του λόρδου Γκλήναρβαν! Με τόνομα Μπέν Τζόυς, στην Αυστραλία, είχε γίνη άρχηγος μιας συμμορίας από Άγγλοεξοριστούς (*) παληάνθρώπους σαν κι αυτόν,

* Η Άγγλία εξορίζει εγκληματίας στην Αυστραλία, όπου τους υποβάλλει εις κα-

πού είχαν ξεφύγη την επίβλεψη κι αν ίσχυρίσθηκε ότι το ναυάγιο εγένεε στην ανατολική ακτή, κι αν έσπρωξε τον λόρδο Γκλήναρβαν προς εκείνα τα μέρη, ο σκοπός του ήταν να τον χωρίση από το πλοίο του, να κυριέψη με τη συμμορία του τον Δούγκαν και να τον κάμνη, από γιωτ, πειρατικό του Ειρηνικού!»

«Εδω ο άγνωστος με στιγμή στάθηκε. Η φωνή του έτρεψε, σβύνονταν. Αλλά σε λίγο μπήρεσε να εξακολουθήση:

«Ξεκίνησε λοιπόν το καράβι κι ο Αύρτων ή ο Μπέν Τζόυς, — όπως θέλετε πηγε τον —, τώδηγούσε, ενώ ή συμμορία του, που είχε εידωποιηθή κι ήξερε τί έπρόκειτο να κάμνη, πότε ακολουθούσε και πότε πήγαινε μπροστά. Ο Δούγκαν είχε πάη στη Μελβούρνη, για να επιδιορθωθή. Όλο το ζήτημα λοιπόν ήταν να πεισθή ο λόρδος Γκλήναρβαν και να τον διατάξη να φύγη από τη Μελβούρνη και να πάη στην ανατολική ακτή της Αυστραλίας, όπου θάταν εύκολο να τον γραπώσουν.

«Αφού έφερε το καράβι αρκετά κοντά στην ακτή εκείνη, μέσα σε κάτι δάση άπεράνα, ο Αύρτων κατάφερε να πάρη ένα γράμμα για τον υποπλοίαρχο του Δούγκαν, που τον έπρόταζε να πάη άμέσως στον όρμο Τουόρολδ, δηλαδή λίγες μέρες μακριά από το μέρος, όπου είχε σταματήση το καράβι. Εκεί ο Αύρτων θα περιμένε τους ανθρώπους του, για να γίνη το κέλοπο.

«Τη στιγμή που έπρόκειτο να πάρη το γράμμα, ο μακαράς ξεματκαρεύθηκε και δεν είχε τί άλλο να κάμνη, παρά να τ' σκασή. Αλλά το γράμμα αυτό, που θα του παράδινε τον Δούγκαν, έκρεπε να τ' βάλη στο χέρι με κάθε θυσία. Ο Αύρτων κατορθώσε να τ' ερπάξη και, ύστερα από δυο ημέρες, έφθασε στη Μελβούρνη.

«Ως εδω, τα σχέδια του κακούργου πήγαιναν καλά. Λίγο ακόμα, κι ο Δούγκαν θα έπερτε στην εξουσία του. Ο Μπέν Τζόυς θα γίνονταν κουρσάρος, φόβος και τρόμος εκείνων των θαλασσών. Ο Θεός όμως δεν άρτισε...

«Μόλις έφθασε στην πόλι, ο Αύρτων έδωσε το γράμμα στον υποπλοίαρχο Τομ Άουστιν, κι αυτός πάλι, μόλις το διάβασε, σαλπάρισε. Φαντασθήτε όμως το θωμό, τη λύσσα του Αύρτων, όταν την άλλη ημέρα αφού ξεκίνησαν, έμαθε ότι ο υποπλοίαρχος ώδηγούσε το Δούγκαν, όχι στην ανατολική ακτή της Αυστραλίας, στον όρμο Τουόρολδ, αλλά στην ανατολική ακτή της Νέας Ζηλανδίας! Θέλησε να εναντιωθή.

«Ο Τομ Άουστιν του έδειξε το γράμμα... Αλήθεια, κατά λάθος του Γάλλου γεωγράφου που τ' είχε γράψη, — λάθος από ταναυμαστικά έργα ή απλώς ποίς άναγκάζει ενάποικησούν. — Σ. τ. Μ.

Θεού, — αντί Αύστραλίας έλεγε καθαρώτατα Νέας Ζηλανδίας.

«Πάνε όλα τα σχέδια του Αύρτων. Δοκίμασε, άλλη μια φορά, να ξεφύρη το πλήρωμα. Τον έβγαλαν στα σίδερα. Κι' έτσι έφθασε με τον Δούγκαν στην Νέα Ζηλανδία, χωρίς να ξέρη πια ούτε τι απέγειναν οι σύντροφοί του, ούτε τι απέγεινε το καράβι.

«Ο Δούγκαν έμεινε στην ακτή εκείνη ως της 3 Μαρτίου. Την ημέρα εκείνη, ο Αύρτων, από ταμπάρι, άκουσε κανονιές. Ήταν τα κανόνια του Δούγκαν, που έπερταν για χαιρετισμό. Και σε λίγο, ο λόρδος Γκλήναρβαν μ' όλους τους δικούς του ανέβηκαν στο καράβι.

«Νά τι είχε συμβή: «Με χίλια βάσανα, με χίλιους κινδύνους, το καράβι κατορθώσε να φθάση στον όρμο του Τουόρολδ. Ούτε ο Δούγκαν ούτε τίποτα!.. Ο λόρδος Γκλήναρβαν τηλεγράφη άμέσως στη Μελβούρνη. Και του άπαντούν: «Ο Δούγκαν ανεχώρησε στις 18 τω μηνός, προς άγνωστον διεύθυνση».

«Ο λόρδος Γκλήναρβαν ένα μόνο πράγμα μπόρεσε να συμπεράνη: ότι το τρίτο θαλαμηγό είχε πέση στα χέρια του Μπέν Τζόυς κι είχε γίνη πειρατικό! Δεν θέλησε όμως ναρίση την επιχειρήσι του στη μέση. Ήταν άνθρωπος γενναίος, ακατάβλητος. Μπήκε με τους δικούς του σε ένα πλοίο εμπορικό, έφθασε στη δυτική ακτή της Νέας Ζηλανδίας και την έπέρασε όλη, άπάνω στον 37ο παράλληλο, χωρίς να παντήση ίχνος του πλοίαρχου Γραντ, αλλά προς μεγάλη του έκπληξι, όταν έφθασε στην άλλη ακτή, έβρηκε τον Δούγκαν, που τον έπερίμενε πέντε εδομάδες!

«Ο λόρδος Γκλήναρβαν, άμα έμαθε ότι ο Αύρτων ήταν φυλακισμένος στο πλοίο, έπρόταξε να τον φέρουν μπροστά του.

(Έπεται συνέχεια)

ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΗΛΙΟΒΑΣΙΛΕΜΑ

Όταν ο ήλιος με κ' ολόχρυσό του κοσμήνυχια μās μηνά, — άγαπά να το κυντάω ακόμα τ' άστρο, που να φύγη ξεκινά.

Η θωμβή του εκείνη λάμνη, που όλο σβύνει — κόρη της αυγής — τέλος της ζωής μηνή και κείνη, της πολυμοχθής ζωής της γης...

Το βασίλειμά του, κι' αόριο ή νέα και πάλι πλοσία του θωριά στην ψυχή μελούνε για μίαν άλλη, για μια θεία μεριά...

(Κατά τον Moratel) ΤΕΛΟΣ ΑΓΡΑΣ

ΑΘΗΝΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ ΚΑΙ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟ

Αγαπητοί μου,

ΙΑ από της διασκεδάσεις των Αθηναίων, αυτόν τον καιρό, είνε κ' ή τεράστιες τομπές που κάνει στον άερα ένας Γάλλος αεροπόρος, Τούμπας για τούτο ονομαζόμενος. Μερικοί τον έαλα, αλλά το ίδιο είνε. Τι θαυμάσια που

πετά αυτός ο άνθρωπος! Πόσο κύριος κι' έξουσιατής φαίνεται της μηχανής του! Ήουλ άληθινό δεν εξουσιάζει τόσο τα φτερά του, όσο ο Τούμπας αυτός το αεροπλάνο του. Έχει πάρη «τον άερα του άερος», όπως πολύ νόστιμα τ' είπε κάποιος φίλος μας. Και κάνει εκεί πάνω ό,τι θέλει: Πετᾷ ίσια, πετᾷ άνάποδα, πετᾷ λοξά, πετᾷ ολοκάθετα, με τάεροπλάνο όρθό. Σηκώνεται στα μεσουράνα, καταβαίνει στα κεραμίδια, στρεφγυρίζει, παίρνει μια τούμπα, δυο τούμπες, κι' εξακολουθεί. Είνε, άληθινά, από τα ωραιότερα θεάματα της τόλμης και της γενναιότητος του ανθρώπου το πέταγμα αυτού του Γάλλου. Μου φαίνεται όμως ότι δεν θα τ' εναίσιδουμε τόσο γρήγορα, γιατί ο κ. Τούμπας έφυγε στη Θεσσαλονίκη και με τα παιγνίδια της περασμένης Κυριακής, τα τελευταία, άποχαίρητε τους Αθηναίους θαυμαστές του.

Αυτή λοιπόν την Κυριακή, ενώ περιμέναμε σε μια πλατεία το τράμ, για να πάμε σε κάποια έξοχη, — είμαστε πέντε ζή φίλοι, — βλέπαμε από πάνω μας τής τομπές του αεροπόρου κι' άρχισαμε να μιλούμε γι' αυτόν. Περιττό να σας πω ότι τον ζηλεύαμε και ποθούσαμε — αν ήταν δυνατό — ναμαστε στη θέσι του. Νανεβαίνουμε, ότι ώρα θέλουμε ως τα σύννεφα, να σχίζουμε τον άερα σαν πουλιά, να βλέπουμε από κει πάνω τη γή, τί μεγαλύτερη εύτυχία! Αλλά πόσο θάρρος χρειάζεται, πόση τόλμη, πόση περιφρόνησι του κινδύνου, για να μωρόση κανείς να την άπολαύση! Έ, μὲν είνε μικρό πράγμα να τάπορασίσης να σταθής να σε θέσουν σε μια μηχανή, αυτή τ' άψωθή τραχίσια, πεντακόσια μέτρα και... το χρέμισμά της, ή καταστροφή, ο φρικτός θάνατος, να εξαρτάται από μια της βίδα!..

Θυμηθήκαμε τότε και το υποβρύχιο. Είνε το άκρο αντίθετο, αλλά γι' αυτό ακριβώς. Το ένα χάνεται στα ύψη του άερος, τ άλλο στα βάθη των νερών. Και συμφωνήσαμε όλοι, ότι αυτά τα δυο είνε σήμερα τα δοκιμαστήρια του ανθρώπινου

θάρρους: το αεροπλάνο και το υποβρύχιο. Χρειάζεται ή ίδια τόλμη κι' ή ίδια ψυχική δύναμη, για να ύψωθή κανείς με το ένα ή να βυθισθή με το άλλο.

Και όμως, κάποιο από τα δυο θα είνε εύκολώτερο. Άρχισα τότε να ρωτῶ τους φίλους μου:

«— Αν έπρόκειτο να σε άναγκάσουν να πās ή με αεροπλάνο ή με υποβρύχιο, τί θα προτιμούσες;

Στην άρχή, όλοι εδίεταζαν, συλλογίζονταν, δεν ήξεραν τί ναπορασίσουν... Έπιτέλους τ' εύρισκαν κι' άπαγούσαν: άλλος έλεγε με υποβρύχιο, άλλος με αεροπλάνο...

Είχαμε μπη πια στο τράμ κι' εξακαλουθούσαμε αυτή την όμιλία. Ο ένας έλεγε:

«— Με το αεροπλάνο τούλάχιστο βλέπεις κόσμο, βλέπεις ούρανο, ήλιο. Παρηγοριέσαι. Ένώ με το υποβρύχιο; Μπαίνεις στο σκοτάδι, στον τάφο.

«— Όχι, άπαντούσε άλλος. Καλλίτερα με το υποβρύχιο. Θάται κλεισμένος σε μια κάμαρα με φως. Θύρεται στιγμή που θα ξεγνώσει ότι βρίσκεσαι στα βάθη της άβύσσου. Ένώ, με τάεροπλάνο, θα βλέπης πάντα πως κρέμεσαι κει πάνω, στη διάκρισι μιας βίδας.

Έτσι συζητούσαμε, χωρίς να συμφωνούμε όλοι, γιατί αν ή πλειονοψηφία κηρύχθηκε υπέρ του υποβρυχίου, ήταν κι' άλλοι που προτιμούσαν, σαν «εύκολώτερο» το αεροπλάνο. Στο τράμ, ήταν κ' ένα παιδί, ως δεκαπέντε χρονών με τον πατέρα του, — έναν κύριο γνωστό μας, — κι' άκουσε τη συζήτησι μας με προσοχή και σάμπως με άπορία. Κάποιος από μās τ' είδε μια στιγμή που πρόσχεε έτσι και τω ήλθε να τ' ρωτήση:

«— Έσύ, μικρέ, τί θα προτιμούσες;

Και το παιδί, χωρίς κανένα διαταγμό, σά να είχε έτοιμη πρό πολλού την άπάντησι του, είπε:

«— Με το αεροπλάνο!.. Αν χρειάζονταν όμως, θάμπαينا και στο υποβρύχιο... Άμα δεν φοβάται κανείς, το ίδιο είνε.

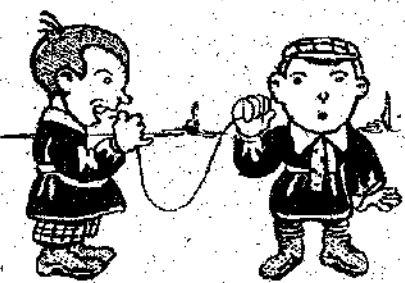
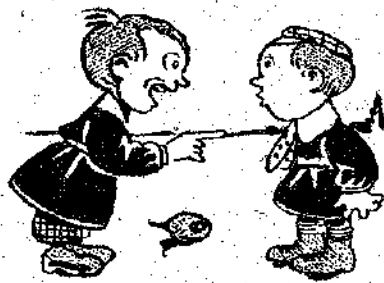
Κυττάχθηκαμε σα ντροπισσμένοι. Είδαμε, ότι τώση ώρα λέγαμε πράγματα που δεν τα καταλάβαινε καθόλου ένα παιδί. Και πράγματα που δεν τα καταλάβαινε ένα παιδί είνε άσχημα και γελοία. Το μόνο ωραίο, το μόνο σωστό, το μόνο λογικό, το μόνο σοβαρό ήταν ή λύσις που έδωκε στο ζήτημά μας ή φυσική άφοβία, ή χαρά της ζωής κι' ή αισιοδοξία του παιδιού: «Άμα δεν φοβάται κανείς, το ίδιο είνε...»

Σας απάλομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΤΟ ΧΑΛΑΣΜΕΝΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΤΗΣ ΤΣΕΠΗΣ

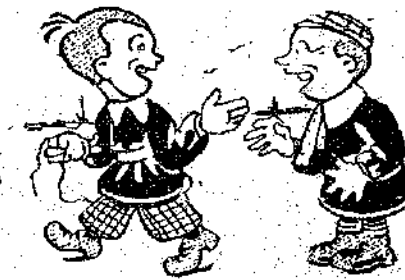
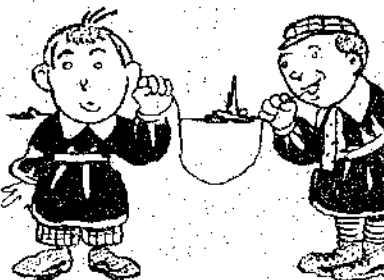
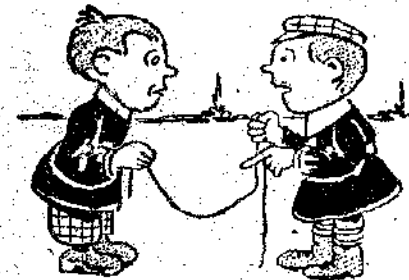
“Η...ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΑΚΟΥΕΙ ΟΤΑΝ ΔΕΝ ΤΟΝ ΣΥΜΦΕΡΕΙ...”

— Άλήθεια, Τοτό, δὲν ξέρεις τί εἶνε τὸ τηλέφωνο τῆς τσέπης; Μὰ δὲ γίνεται!.. Νά, χρυσό μου, νὰ σοῦ τὸ ἐξηγήσω... Ἰσα ἴσα σοῦ ἐγώ, στήν τσέπη μου ἔνα τηλέφωνο καὶ θέλω νὰ σοῦ πῶ... Νά το...

Βάλε τὴν μιὰ ἄκρη σταθῆσόν σου... Ἐγὼ θὰ σοῦ μιλήσω τώρα ἀπὸ τὴν ἄκρη ποῦ κρατῶ... Ἐμπρός!.. Ἄ λ λ ό! Ἄ λ λ ό!.. Ἐοῦ ἴσαι, Τοτό!.. Καλημέρα!.. Νά σοῦ πῶ, καὶ μὲνε... θὰ μούκανες τὴ χάρι νὰ μού

δάσῃς νὰ μισᾷ μπομπόνια, ἀπὸ τὸ κουτί ποῦ σοῦ χάρισεν ἡ μαμά σου; Ἐ, χρυσό μου!..—Περίεργο πρῶγμα, Μιμή!.. Δὲν ἀκούει καθόλου... μὰ καθόλου!.. Γιὰ μένα, φαίνεται, τὸ τηλέφωνό σου εἶνε

χαλασμένο... Γιὰ νὰ ἰδοῦμε νὰ σοῦ μιλήσω τώρα κι ἐγώ, ἔ.—Ναί, πῆς μου ὅ, τι θές! Νά ἴδῃς πὼς θὰκούσω ἐγὼ! Ἄ, τὸ τηλέφωνό μου δὲν εἶνε καθόλου χαλασμένο!..—Ἐμπρός λοιπόν, Ἄ λ λ ό! Ἄ λ λ ό!.. Ἐ-

σοῦ ἴσαι Μιμή μου, Καλημέρα!.. Νά σοῦ πῶ, χρυσό μου!.. θὰ μούκανες τὴ χάρι νὰ μού δάσῃς τῆς μισῆς καραμέλες, ἀπὸ τὸ σακκουλάκι ποῦ σοῦ χάρισεν ἡ μαμά σου;—Μιμή!.. ἔχεις δίκιο, Τοτό! Τὸ

τηλέφωνό μου εἶνε χαλασμένο... Τί περίεργο πρῶγμα!.. Ἀέξι δὲν ἀκούει κι ἐγὼ ἀπ' ὅσα μού εἶπες! Ἄντιο!..

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ

ΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΠΡΑΣΙΝΟΙ

(ΜΥΘΟΣ ΤΟΥ ΔΑΝΟΥ ΓΟΥΣΤΑΥΟΥ ΒΙΑ)

Ἦ Βεκεκέξ ἐπεδοκίμασε ὀλοπρόθυμα:—Ἀκριβῶς!—Καὶ κανένα δὲν πειράζομε.—Φθάνει νὰ μὴ μᾶς πειράξουν ἐμᾶς!..—Μάλιστα... Ἐοῦ δὲ βλέπεις καμμιὰ μύγα;—Εἶνε πιά μισὴ ὥρα ποῦ δὲν ἔχω ἰδῆ καμμιὰ!—Κ' ἐγὼ τὸ ἴδιο. Τί νὰ γενῆσαν τόσες;—Ἄλλοι θὰ τῆς ἔφαγαν!—Καὶ σὲ μᾶς δὲν ἄρσαν τίποτε;!—Ἐμεῖς, κατὰ τὰ φαινόμενα, θὰ πέσωμε νὰ κοιμηθοῦμε νηστικοί!—Ὅπως ἡ πρώτη φορά εἶνε, οὔτε ἡ τελευταία!—Αἶ, καὶ νὰ ἦταν τὸ στόμα μου μεγαλύτερο, θὰ μπορούσα νὰ τρώγα ἑλὰ τὰ φαγάσιμα ποῦ ὑπάρχουν στὸν κόσμο. εἶπε ἀναστενάζοντας ὁ Βεκεκέξ.—Ἀχ, νάχ κι ἐγὼ ἕνα τέτοιο! θὰ σὲ βοηθούσα!—εἶπε ὁ Κοῦξ-κοῦξ.—Ἐτσι ἐκάθηντο τὰ ἀγαπημένα ἀδερφάκια, ἀναστενάζαν, ἐμουρμούριζαν καὶ

ἐθόμωναν ὀληνύκτα. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, καταφθωνὰ νὰ συλλάβουν καμμιὰ μύγα, κωμιά νυκτερινὴ πεταλούδα ἢ κουνούπι, καὶ τότε ἄρχιζε ἕνα τέτοιο κτύπημα τῶν χειλιῶν των, ποῦ ἐνόμιζες πὼς κάποιος μὲ ἕνα βρεμένο γάντι ἐκτυποῦσε τὸ ἄλλο.—Ὅσο καὶ νὰ εἶχαν χορτάσει, κατὰ τὸ λέγειν των, δὲν ἦταν εὐχαριστημένοι, ἀν καὶ ἐπέστρεψαν στὸ λάκκο των μόλις τὴν αὐγὴ. Ἐκεῖ ἔμειναν καθισμένοι πάλιν ὄλην τὴν ἡμέρα, ἀπὸ τὴν ἀνατολὴ ἕως τὴν δύση τοῦ ἡλίου ἐκοιμῶντο, ἐχώνευαν ὅ, τι εἶχαν φάγει ἀνοηγόκλειναν τὰ μάτια των κ' ἐλαθάριζαν τὰ δόντια των. Εἰς τὸ βάθος τοῦ λάκκου ἦταν σκοτάδι, ὑγρασία, ἀκαθαρσία, ἀλλ' αὐτὰ ἀκριβῶς τοὺς ἄρεζαν. Ἐπάνω ὁμως ἔλαμπεν ὡραῖα ὁ ἥλιος, ἔβραζε ἡ ζωὴ καὶ ἡ χαρὰ... Στὴν ἐπιφάνειαν τοῦ νεροῦ ἐπετοῦσαν πεταλούδες καὶ τζιτζικία, κ' ἐκάθηντο πότε εἰς τὸ ἕνα ἄνθος πότε εἰς τὸ ἄλλο. Ὁραιοτάτα μικρὰ φάρακια ἐπικατάγιζαν στὸν ἥλιο, κ' ἐπαίζαν τὸ κυνηγητὸ καὶ τὸ κρυφτοῦλι. Μᾶς στὸ χωράφι, ἐπάνω εἰς τὸ νεπὸ χορτάρει, ἐπηρεῖσσε ἕνας

λαγός, ἀρκάζοντας πότε-πότε μιὰ δράκα χορταράκι ὑψηλὰ δὲ στὸν ἀέρα ἐπετοῦσαν μὲ ὄρμη χελιδόνια καὶ φαρμακουλία, τερπόμενα εἰς τὴν θάλα, ποῦ ἦταν ἀπλωμένη κάτω.—Στὴν ὄχθη τῆς τάφρου ἐπλανᾶτο ἕνα λελέκι μὲ κόκκινα ὑψηλὰ ὑποδήματα, σηκώνοντας τὰ πόδια του ὑψηλὰ καὶ κατεβάζοντας τὰ σιγά-σιγά, γιὰ νὰ μὴ κάμη θόρυβον.—Ἐξαφνα παρατήρησε πλαγίως ἕνα βαθὺ στρογγυλὸ λάκκο γεμάτον ἀπὸ λάσπη. αὐτοῦς νὰ κατοική τὰχα ἐκεῖ μέσα;—ἐσκέφθηκε τὸ λελέκι καὶ ἔκαμε ὀλίγα βήματα πρὸς τὸν λάκκο. Καὶ ὅταν ἤλθε κοντά, ἐπικυψε τὸ κεφάλι μὲ τὸ πλάγι γιὰ νὰ κοιτάξῃ μέσα.—Πρόσεθε! Φυλάξου!—τοῦ ἐφώναξε μιὰ πεταλούδα, ποῦ ἐπίταζε κοντά. Δὲν ἐπρόφρασε τὸ λελέκι νὰ ρωτήσῃ τί συμβαίνει, ὅταν ἡ πεταλούδα ἐξαφανίσθη.—Εἰσθε μὲ τὰ λογικά σας; Εἰσθε μὲ τὰ λογικά σας;—ἐτέτιζε ἕνας τζιτζικας, ποῦ ἐξεστάνετο στὸν ἥλιο ἐπάνω εἰς ἕνα καλάμι.—Εἰσθε μὲ τὸ νοῦ σας;—Τὸ ἴδιο ἐτέτιζε καὶ μιὰ γαλα-

ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ

[ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΜΥΘΙΟΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ Ο ΝΕΒΕΣ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε' (Συνέχεια)
—Ἐλα, καπετάνιο, πῆς μας τώρα τί πρέπει νὰ κάνομε καὶ θὰ φανῆ στή δουλειὰ ποῖς εἶνε θεῖλος καὶ ποῖς δὲν εἶνε!..
—Δὲν χρειάζεται νὰ σᾶς πῶ πολλά, ὑπεμάζετε ὁ Βλάσκος. Ὁ Ἐγγλέζος μας ὀνομάζεται Μπράντων. Ἐμμενε λίγο καιρὸ στὸ Κωταρὲ' τώρα μένει στὸν Πιερεφίττη.
—Ἄ, ἔτσι; Ἐύκολο τότε νὰ μάθομε ὅ, τι μᾶς χρειάζεται γι' αὐτόν, ἀπὸ τὸν καλὸ ἑκαίνο Βλάση Φωσέτο.
—Ναί, ναί, εἶνε πολὺτιμος γιὰ τέτοιους δουλειᾶς ὁ γέρος.
—Ἀλήθεια, κρατᾷ τὸ στόμα του κλειστό, ἔχει τὰ μάτια του ἀνοιχτά καὶ ταῦτιά του ἀκούει ὅ, τι χρειάζεται. Τιμίος ἄνθρωπος τέλος πάντων!
Ἐγέλασαν ὅλοι μὲ τὸ καλαμπόκι τοῦ καπετάνιου κ' ὕπτερ' αὐτὸς ἐξακολούθησε:—Ὁ Βλάσης ἔγινε τώρα ὁ καλλίτερος φίλος ἐνὸς ὑπηρετή, ἐκεῖ ἐστὶ ξενοδοχεῖο τοῦ Πιερεφίττη. Ἀπ' αὐτόν ἔμαθε, ὅτι ὁ Ἐγγλέζος μας θὰ μείνῃ μιὰ δυὸ ἐβδομάδες, γιὰ νὰ κάνη ἐκδρομὴς στὸ περίχωρα. Καὶ νὰ τὸ σγέδιο ποῦ ἔκαμε: Ὁ Βλάσης θὰ παρουσιασθῆ ὡς ὁδηγὸς τοῦ ξένου ὡς αὐτὸς τῆς ἐκδρομῆς...
Καινούργια γέλια χαϊρέτησαν τὴν ἐξυπνάδα τοῦ Βλάσκου, ποῦ ἐξακολούθησε μ' ἐνθουσιασμό:—Ὁ Βλάσης θὰ τοῦ μιλήσῃ τότε γιὰ κάποια ἀξιοθέατα ἐρείπια καὶ θὰ τὸν προτρέψῃ νὰ τὰ ἐπισκεφθῆ. Γιατί, ξέρτε, αὐτοὶ οἱ μπουφο-Ἐγγλέζοι εἶνε ἱκανοὶ νὰ κάμουν ὀλόκληρες λεβγες γιὰ νὰ ἰδοῦν πράγματα, ποῦ δὲν θάζιζαν οὔτε τὸν κόπο ἐνὸς μικροῦ περιπάτου. Εἶνε περιττὸ νὰ σᾶς πῶ, ὅτι τὰ ἀξιοθέατα ἐρείπια θὰ εἶνε αὐτὰ ἐδῶ...
Οἱ λησταὶ λιγώθηκαν τώρα ἀπὸ τὰ γέλια. Μὰ τί σοῦ εἶνε αὐτὸς ὁ Βλάσκος!..
—Φυσικά, ἐξακολούθησε ὁ ἀρχηγός, ὁ Βλάσης θὰ μᾶς εἰδοποιήσῃ ἔταν εἶνε ὄρα, γιὰ νὰ μᾶς εἰσοίμοι νὰ βάλουμε τὸ πούλακι στὸ κλουβί. Καὶ τότε αὐτὸ, γιὰ νὰ ξαναβρῆ τὴν ἐλευθερίαν του, θὰ μᾶς πληρώσῃ ὀλοπρόθυμα ὅσα τοῦ κοῦμε. Ἄρα μὲ οὐρά, ποῦ λέει ὁ λόγος. Ἐ, πὼς σᾶς φαίνεται τὸ σγέδιό μου;—Οἱ λησταὶ ἐχαιροκρότησαν ὅσο δυνατότερα μπορούσαν. Τῶκαξαν ἴσως καὶ

γιὰ νὰ ζεσταθοῦν. Ἀλλὰ μαζί μὲ τὰ χειροκροτήματα, ἐπρόφρασαν καὶ λόγια, —κάτι χονδρὰ ἀστεῖα, ποῦ ὁ Δόναλδ κι' ὁ Δάγκλας δὲν μπορούσαν νὰ τὰ καταλάβουν.

Ἐνῶ ὁ Βλάσκος ἐξέθετε ἔτσι τὰ σγέδια του, ὁ Παῦλος ποῦ ἀκούγε χωρὶς νὰ χάνῃ λέξι, αἰσθάνθηκε ἄξαφνα ἀπὸ πίσω του ἕνα ρεῦμα φυχρὸ. Ὁ ἀέρας αὐτὸς θάμπαινε βέβαια ἀπὸ καμμιὰ τρύπα τοῦ τοίχου. Γύρισε γιὰ νὰ ἰδῆ, ἔκαμε νὰ πασπατέψῃ, ἀλλὰ, μ' αὐτὴ τὴν κίνησι, ἔσπασε ἕνα ξερουλάδο, ποῦ ἄγγιζε τὸν ὤμό του.
—Τί εἶν' αὐτό; ἐφώναξε ὁ Τιρέττος.

Ἐὸ Παῦλος ἀκούει χωρὶς νὰ χάνῃ λέξι. (Σελ. 88, στ. γ')

Καὶ πετάχθηκε ὀρθός.
—Κρότος στὴ διπλανὴ κάμαρα, εἶπεν ἄλλος ληστής. Κάποιος θάνα κεί μέσα καὶ μᾶς ἀκούει!..
—Ὅποιος κι' ἂν εἶνε, δὲν θὰ βγῆ ζωντανός ἀπὸ ἐδῶ! ἐφώναξε ὁ Βλάσκος.
Καὶ σηκώθηκε ἀπότομα.
Ἀλλ' αὐτὸ τὸ κίνημα τοῦ Βλάσκου ἐτρόμαξε ἕνα μικρὸ, σιγατῆρὸ ζῶο ποῦ πέρασε ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ πόδια του κ' ἔσχιζε τὴν κάμαρα σὰ βέλος.
—Ποντίκι!.. Ἐνα ποντίκι!.. Δὲν ἦταν παρὰ ἕνα ποντίκι, γενναῖό μου Τιρέττε! ἐφώναξε ὁ ἀρχηγός μὲ εἰρωνεία. (Ἐπεται συνέχεια)
ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΑΓ. Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Το ε γόν 'Ο
δηγόν του

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομή
του Κεφ. Β

ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ ΜΕ ΒΑΡΚΑ

«Αυ και η θάλασσα ήτανε φορτωμένη...»

και γλεντοκοπούνε. Μά να σε λίγο ένας...

Πόσο σάγαπο, Θάλασσα, μά πόσο τήν...

Γελοιογράφος
ΦΤΕΡΟΥΓΙΣΜΑΤΑ
XII

Πέφτουν τὰ λευκομάντιλα! τὰ λάβαρα τὰ μαύρα...

XIII

Χτίσμα σκεπάζει ο γαλασιμός κι άνάσταση οι τάφοι...

XIV

Και τις άγνες ψυχούλες σας τις είδα μέσα στ' άστρα...

XV

Πέρ' άπ' τήν τέχνη ο στοχασμός, της ποίησης κυβερνήτης...

ΛΑΥΡΙΟ

(Σελίτσα)

Η πλατες της φουσκώνουν κι' άπλόι...

ΜΙΑ ΕΙΚΟΝΑ

Τό άραιο καταπράσινο δάσος φαίνεται...

στάχνα άποτελούν σαν χρυσοκίτρινη άμ...

Ψυχή της Σαίφοδς

ΑΠ' ΤΟ ΣΑΛΟΝΙ ΜΑΣ

(Αλληλογραφία του Φιλαδέλιου)

Από μία στατιστική του τόμου του 1917...

Μά τί το παράδοξο, άφου κατάφωσα τη...

Επειδή δέ ο λόγος για τήν άκριβεία,...

—Εξέρετε τι περιμένει ο Άνανίας για...

—Και άφου μιλάμε για χειμώνα και...

ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΠΝΕΥΜΑ

Στό μάθημα της τεχνολογίας. Οι μαθη...

ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΑΤΗ ΔΗΛΩΣΙΣ

Η συνδρομή της «Διαπλάσεως» και η τιμή του φύλλου...

Όπως ούς εξήγησα και εις τό προηγούμενον...

Και η μέν συνδρομή γίνεται άπό τώρα...

Έννοείται ότι άπό της ημέρας εκείνης...

Όντε : Οι μιν Πράκτορες πρέπει να γνωρίζουν...

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

(Της 'Οδηγού Κεφ. ΙΒ.)

Α.) Παγγώνιον

Έστάλη υπό της Λευκής Καμ. ελλας

Table with 2 rows and 5 columns containing Greek letters and symbols.

Να αναρμολογηθούν οι συλλαβαι άυται...

Γ.) Αία τους Γαλλομαθεύς

Έστάλη υπό της Βασιλικής του Βοσπόρου

Table with 2 rows and 5 columns containing Greek letters and symbols.

Αύσις του 9ου φύλλου

α.) Τά παθήματα μάθηματά.—β.) Είμαι...

Η ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ

Τήν πρωίαν της 16ης Ιανουαρίου έ...

1157

ο ποίος κερδίζει μίαν Μετοχήν της...

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Να και η 'Ατρώμητος 'Αμαζών που έ...

Αρτιστοργε Σάμιε, διεβόλας τό γράμμα...

Όρατίεσ επιστολάς μου έστειλαν αυτήν...

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Αυτήν τήν εβδομάδα έλαβα τό εξής :

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Οσδάν ψευδώνυμον έγκρίνεται ή άνασούται...

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρά Μυστικά επιθυμούν νάνταλλά...

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς **Βουδοπούλου τῆς Ζήρας** (καλὸ ταξίδι) **Τοῦ Σ. Αἰαί.** (ἔχεις εὖρη) τὸ τελευταῖο διήγημα τοῦ κ. Ἀδάμ εἶπε ἀπὸ τὰ ὄψιμα, τὰ δρασευτέτερα καὶ τὰ διδασκτικώτερα πῶς ἔγραψε ὁ ἔξωτος αὐτὸς συγγραφεὺς· τὴν ἑσὶν θέλει κ' ἄλλο εἰ, σιγά σιγά, ὅταν ξαναστῆλῃ... γιατί, ἔρεεις, δὲν γράφει ὄλοένα, ἔχει κ' ἄλλες δουλειές ὁ ἄνθρωπος;) **Φεβρουάριον Γ. Μιχ.** (στελλέ μου σημείωσιν τῶν φίλων πῶς σου λείπουν, καὶ τὸ ἀντίτιμον, νὰ σου τὰ στείλω.) **Ἡρώα τῆς Ἀλαμάνας** (δυστυχῶς ἀδυνατῶ νὰ σ' εὐχαριστήσω ὅτις χάριον ἔχω, ὅτις προσωπικὸν δι' ἔξωτικῆς παραγγελίας;) **Κυπριακὸν Ἀστέρα** (φωτογραφία εὐχρηστῆ) **Μήτηρ** (ἢ **Προκήπιστα τῶν Δολλοῦλων** (δὲν τὸ ἀντέγραψε τὸ μετῴριον μὴν τῆς καὶ πολὺ καλλίτερα μάλιστα ἀπὸ αὐτὴν τὴν «δόκιμον διδασκαλίαν»;) **Στρατηλάτη τῶν Ἑλλήτων** (δὲν εὐχρηστῆ γράφει μου τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐπιταγῆς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀποστολέως, ἐν τυχόν δὲν ἐστὶν μετ' ὀνόματι σου;) **Γ. Μαρι.** (τὸ παλαιὸν ὄστημα κατηρηγῆθη ὡς ἐλαττωματικὸν καὶ ἀδυνατῶ νὰ τὸ ἐπιναφέρω;) **Βαρθολομαῖον Ἑλλάδα** (δεκτὰ) **Κωνσ. Δ. Ἐλευθ.** (αὐτὸ πῶς κἀνεὶς ἐσὶ, τὸ κἀνόν κατ' ἑβδομάδα ἄλλοι τραπέζισσι τοῦλάχιστον ὥστε ἀδικα παραπονέσασιν) **Φουρῶν τῆς Πατρῶς** (τὰ ἔπειτα τὴν 11 Ἰανουαρίου) **Μοντεῶν** (ὄχι κ' ἕνα μόνον ἀρκεῖ) **Ἰσραὴλ** (ὡραία ἢ ἐπιστολὴ σου σ' ἐχρηστώ πολὺ διὰ δεκαετίαι λέξεις, δε. 1, 30.) **Προμηθεὶς Ἀσπασίτη** (λάθος ἦτο καὶ τὸ διόρθωσα· εὐχαριστοί) **Υπαρχοῦσαν Ἑλληνοπούλου** (ἀκόμη μίαν δραχμὴν νὰ στείλῃς· δὲν εἶδες εἰς τὸν Ὀδηγόν, ὅτι τὰ ψευδώνυμα φέτος ἔχουν 2 δραχμῶς;) **Ζακινθῶν Ναυτοπούλου** (ἔλαβα, εὐχαριστῶ φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, 25 λεπτὰ ἔκαστον) **Πρωτομάστορα τῆς Ἐλευθερίας, Χουρσάλλων Ἀράς, Σπυρ. Γ. Μεσ., Τρικκαριωτάτη, Ἡρωϊκὸν Θεραπευτοῦ κτλ. κτλ.**

Ἑλληνικὸν Στέμμα, Γυιὸν τοῦ Ψηλορείθ, Νικηφόρον Σίφος, Ἀλεξ. Ἀθ. Τσ. (ἔλαβα εὐχαριστῶ.)
Ἄγγελον τῆς Νίκης, Μυστηριώδη Προσωπιδόφωρον, Χουρσάτην, Παρομιμένη Φοιτῶν, Δημήτριον Βέην, Πρόμαζον τῆς Ἐλευθερίας (ἐστὶν ἔλαβα).
Εἰς ἄσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 8ην **Φεβρουαρίου, ἠπαυτήσασιν εἰς τὸ προσεχές.**

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
Συνέχεια τοῦ 170οῦ Διαγωνισμοῦ Δύσεων Δεκεμβρίου-Φεβρουαρίου
Αἰ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 4ης Μαΐου

- 106. Δελφίνοφιλος**
 Μὴ πρόβαται ἐν ἐνώσει
 Μὲ ἑλληνικὸ νησί,
 Ἄπ' τοὺς ἑπτὰ τῶν ἑνα
 Θὰ κἀρῃ σὴ στείμα.
 Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Χρυσομέλλου ἄρατος
- 107. Στοιχειόγραφος**
 Μ' ἔχει κἀθε δένδρο,
 Τὸ λαμπρὸν μου βγάσεις;
 Γὰ νερὸ δάξω;
 Β-εῖπες καὶ θαυμάσεις.
 Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Μεγαλειού
- 108. Παικίλι Ἀεροαετῆς**
 Αἱ ζητούμεναι λέξεις ἀρχίζουσι διὰ ἀπὸ Κ.
 Τὸ δὲ πρῶτον τῆς πρώτης, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθέτης, ἀποτελοῦν βιοσιλάτων Ἀθηῶν:
- 1, Μεγαλόνησος; 2, Ἐκ τῶν ἑπτὰ θαυμάτων; 3, Πόλις τῆς Μ. Ἀσίας; 4, Μεγαλόνησος; 5, Ἀρχαῖος; 6, Ἀργοναυτῆς.
 Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Κυριακῆς Ἐκκλησίας
- 110. Μικτὸν**
 χρστ - γγ - ηζο - σν - οικ
 Ἐστὴν ὑπὸ Π. Α. Μεγαλῆ
- 111. Γεῖφος**
 Φίλιππος
 Δ.
 Ἐστὴν ὑπὸ τὴν Λευσίαν στῆς Ἑλλάδος

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ
 [111-90]
ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΙΑΘΕΑΣ,
 Πρῶτα ἐν ἔργῳ νὰ κἀμετε μετὰ τὸν «Ἐλληνοπούλου». Ἐχετε νὰ κἀμετε μετὰ τὴν «**ΝΕΑΝ ΕΛΛΑΔΑ**»
 Καὶ ὁ «Ἑλληνοπούλου» ὁμολόγησεν ὅτι διετέλει 300 φύλλοις ἐνὸς ἀπὸ τοῦ διδόμενου 100. Τώρα διαδίδομεν 1300...

[111-91]
Ἄγγελον, Ναυαχὸν τοῦ Ἀέρος, σὺς βρήκα
Τὶ χαριτωμέν' ἀδέλφια!
Δαρσινοῦν Διὰβόλου

[111-92]
ΔΕΩΔΗΣΕΛΛΑΣ
ΔΕΩΔΗΣΕΛΛΑΣ
ΔΕΩΔΗΣΕΛΛΑΣ

[111-93]
Πνευματὰ, φιδόστατον τὸ ψευδώνυμόν μου
 δὲν εἶνε γατήτο. **Τραυλοαριστικῶς**
 [111-94]

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΕΡΑΥΝΟΣ
Συνδρομαί: Μηνιαί: 0,20. Τριμ: 0,55.
Σ' ἔσας: 1,00. Ἐτησίαι: 2,00.
 [111-95]

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΕΡΑΥΝΟΣ
 Διορίζεται ἀντιπρόεδρος ὁ **Ι. Κ. Μελλισσιώτης**

ΟΙ ΛΥΤΑΙ
ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΗΘΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ
ΑΔΗΛΟΤΟΥ ΔΙΑΜΟΝΗΣ: Ἀθηνᾶ Παπαζοῦ, Ἐλένη Καρῆσταν, Ἐλισάβετ Ἀνδρού, Ἀθηνῶν: Ἰω. Σπ. Σουλτάνης, Γ. Ἐμ. Σταμάτης, Σπυρ. Χ. Χούλιος, Μιχ. Σ. Γαϊτάνος, Βασίλειος τοῦ Βουδοῦρου, Γ. Ἀντωνίου, Θ. Γ. Κατάνης, Κόνιας, Ἀσπ. Γ. Α. Χαριστοπούλου, Β. Α. Μανουσοπούλου, Κ. Αγγ. Στανδρού, Δ. Λαζαριντζῆς, Μαργαρίτα Σ. Στανουσερράκου, Δ. Γ. Κωνσταντινίδης, Κατῆς Πεμετιανός, Ἐμ. Γ. Μαστοῦνης, Ἀφροδίτη Γεωργιάδου, Ἀνδρ. Μ. Νόβας, Ν. Χ. Κρητικῶς, Ἰω. Μ. Βουτσίος, Ἀσπ. τῆς Ἰωνίας, Π. Δ. Βαρβακασίδη, Ἐμ. Ν. Βεγγίος, Δημ. Α. Γερακιῆς, Β. Α. Ἀνδριανόπουλος, Ι. Σαλιώτης.

Ἡ ΠΡΩΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟ 1918

Κατὰ τὰ προκηρυχθέντα τὴν 16 Ἰανουαρίου τὸ πρῶτον ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτῆδα οἱ ἀριθμοὶ 1 ἕως 1769 οἱ ἀντιστοιχοῦντες πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἀποδίδεσθαι πληρωμῆς, πῶς ὁποῖας ἔλαβον οἱ συμπληρώσαντες μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείτης συνδρομὴν ἐτησίαν, ἐνέμησον, ἑξάμησον, ἢ τρίμησον, ἐντός τῆς ὁποῖας συμπεριλαμβανέτο ἡ 15 Ἰανουαρίου. Ἐνληρωθῆσαν δὲ κατὰ σειράν οἱ ἐξῆς 50 ἀριθμοὶ:

717, ἐκέρδισεν ἑκατομμύριον τῆς τριτοῦ.
 1135, 477, ἐκέρδισεν ἑκατομμύριον τῶν Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης δραχμῶν 40 κατ' ἐκλογὴν τοῦ.
 1378, 793, 1001, ἐκέρδισεν ἑκατομμύριον τῶν Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 25 κατ' ἐκλογὴν τοῦ.
 112, 317, 1234, 403, ἐκέρδισεν ἑκατομμύριον τῶν Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 15 κατ' ἐκλογὴν τοῦ.
 898, 608, 1526, 1062, 370, ἐκέρδισαν ἑκατομμύριον μίαν ἐτησίαν συνδρομὴν Διαπλάσεως τοῦ προσεχέος ἔτους,
 821, 579, 1419, 49, 907, ἐκέρδισαν ἑκατομμύριον ἕνα ἐν ἀντίκτυπον τοῦ «Ἄγγελου τῆς Ἀγαστῆς».
 628, 1447, 428, 9, 984, 128, 666, 221, 1241, 232, ἐκέρδισαν ἑκατομμύριον ἕνα ἐν τῶν τριτοῦ Διαπλάσεως, τῆς Β' Περιόδου.
 1610, 782, 1023, 87, 1165, 446, 1673, 1118, 572, 877, 197, 1452, 928, 627, 1310, 1547, 330, 1501, 1409, 1264, ἐκέρδισαν ἑκατομμύριον ἕνα ἐν τῶν Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου.

Ἡ ΑΠΟΣΤΟΛΗ τῶν δώρων πρὸς μετὰ τοὺς κατ' ὄνομα καὶ ὄνομα τῶν τεσσαράκοντα τελευταίων ἀριθμῶν θὰ γίνῃ μετὰ τὸ 12ον φύλλον τῆς προσεχέως ἐβδομάδος χωρὶς νὰ δικαιούται τις νὰ ζητήσῃ ἀντικατάστασιν τοῦ ὑπὸ τῆς τύχης ἀπονημηθέντος ἀπὸ τὸν δῶρον δι' ἄλλου, ὅτις τοῖς ὅτις κατοικέτας ἀξίας. Πρὸς δὲ τοὺς κατ' ὄνομα τῶν ἀριθμῶν, οἱ ὅποιοι ἐκέρδισαν τῶν κατ' ἐκλογὴν τῶν, ἀπληρύναντες ἑαυτοὺς ἐπιστολῆν, παρακαλοῦντες αὐτοὺς νὰ μὴ δρῶσιν οἷους τῶν ἐπιθυμῶν νὰ λάβουν.

Ἡ ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΟΥ 1918 θὰ γίνῃ τὴν 15 Ἀπριλίου καὶ θὰ λάβουν μέρος εἰς αὐτὴν πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ συνδρομηταί, ὅσοι ἐληρωσάν ἤδη, ἢ θὰ πληρώσων μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς Κληρωσεως συνδρομὴν ἐτησίαν, ἢ ἑξαμηνίαν, ἢ ἐξάμησον, ἢ τρίμησον, ἐντός τῆς ὁποῖας νὰ συμπεριλαμβάνεται ἡ 15η Ἀπριλίου 1918. Εἶνε δὲ τὰ δῶρα τῆς Β' Κληρωσεως ὅμοια μετὰ τῆς ἀνωτέρω Α'.

ΑΓΡΙΝΙΟΥ: Θεόδωρος Ἀχόλλων.
ΑΓΡΙΟΥ: Μάρθα Α. Τσιουρα.
ΑΡΤΗΣ: Χασ. Α. Οικονομοῦ.
ΒΘΑΟΥ: Μελλίου Νικητῆ.
ΘΕΩΝ: Κ. Γ. Χατζικώτης, Κ. Νάκος.
ΚΑΛΑΜΩΝ: Β. Α. Γεωργίου, Κ. Α. Βαγδάτου, Μαργαρίτα Π. Βουνοπούλου, Β. Αρ. Παπαδόπουλος, Γ. Π. Βουνοπούλου, Δημ. Βόντος.
ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Π. Σ. Σταματόπουλος, Ἀσπ. τῶν ἡλίου, Α. Κ. Δούλας, Ἰω. Β. Ζησιμάκης.
ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ: Εὐάγ. Κ. Παπαδόπουλος, Ἀλκ. Παπαδόπουλος, Ἐλισβ. Ἀσπ.
ΛΕΥΚΑΔΟΣ: Εὐάγ. Σ. Κόγκας.
ΛΙΜΝΗΣ: Ἑλληνικὴ Πηνυγῆ, Κέρβερος, Ν. Ι. Ζαροράκης.
ΝΕΜΕΑΣ: Ἡ. Σ. Παπασπυρίδου.
ΝΕΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ: Νέλλη Ι. Σοφιοπούλου
 Ἄλ. Σαπουνάκης
ΠΑΡΑΛΙΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ: Ἀματέρου Γ. Σαεφί, Καθουρομάνα.
ΠΑΤΡΩΝ: Ἀγ. Ροιανός, Ἰ. Κ. Τσίτσικας, Ντίκος καὶ Νίτσα Βλ. Ἀντωνοπούλου, Γ. Π. Τριανταφυλλοπούλου, Ἀνδρ. Χ. Βλαχουτσάκος, Κυριακοθεοφάνης Πατρῶν, Ἀναστασία Γ. Μοσχόβου.
ΠΕΡΙΒΑΤΩΣ: Ἰ. Ε. Ἀρδάκης, Ἀντ. Χ. Κοροναῖος, Ὁραφὸς Ἀρφαράς, Ὁραία Λιβαθῶν, Σπῶς Δ. Φουντούκου, Σ. Π. Σωτηρόπουλος, Γ. Κ. Σταυρινάκης, Ἡλ. Καμπελῆς, Σάνθη Α. Παπαδοπούλου, Α. Π. Μάνος, Χριστῆνα Α. Σκοπέτη, Ἰω. Δ. Κωστόπουλος, Ἡλ. Α. Βραυῶν, Γ. Π. Βασιλείου.
ΠΥΡΡΟΥ: Α. Κ. Πασαγιωλίδου.
ΣΠΑΘΑΡΙΟΥ: Α. Α. Παπαγιωλίδου.
ΣΥΡΟΥ: Καλλιῶν Ἰμρ. Κούτση.
ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ: Γ. Ι. Καλλιῶν.
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Ἡρώα τῆς Ἀλαμάνας.
ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Εὐάγ. Τσιουραῖος, Α. Σ. Ἀσπ. ἑκατομμύριον, Μάρθα Στανδρού, Ἀγγελικὴ Σπυρ. ὁδῶν, Ν. Ι. Κωνσταντῆ, Σωτηρία Χ. Νάκου, Γ. Καραναστάσης, Κ. Καραναστάσης, ἑνας χωρὶς ἐπιγραφῆς.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ
 Ὅσον τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν κληρωτῆδα καὶ ἐκλήρωσαν οἱ ἐξῆς τῶν ὀνοματῶν: **ΔΗΜ. Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ** ἐν Ἀθήναις, **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΧΑΤΖΙΩΤΗΣ** ἐν Ὀθραίς, **ΣΩΣΩΝ Δ. ΦΟΥΝΤΟΥΚΟΥ** ἐν Πελαγονίᾳ καὶ **ΜΑΡΙΑ ΣΠΥΡΙΔΟΥΚΟΥ** ἐν Χαλκίδι οἱ ὅσοι ἐνεγράφησαν διὰ τριῶν μῆνας ἀπὸ 1 Μαρτίου.